

Socialistični zrakoplovc iz Madrida obstreljujejo Bilbao. Stotine žensk in otrok ranjenih in ubitih v Bilbao

Bendaye, Francija, 21. junija. Šest nacionalističnih zrakoplovcov, katere so morali prestatiti prebivalci glavnega mesta Baskov, so po mnenju prebivalstva minule, ko so nacionalisti vkrakali včeraj v to mesto, ki nikdar v zgodovini še ni bilo zavzeto po nasprotniku.

Toda madridska socialistična vlada, ki se kar peni, ker so nacionalisti zavzeli stari davno in močno utrjeno mesto, je poslala ogromno flotilo vojnih zrakoplovcov, da ponovi teror, katerega so morali prebivalci mesta Bilbao prenašati 80 dni.

Tisoče ženske in otrok se je v naglici skrilo med ruševinami v mestu, ko so zagledali socialistične zrakoplove nad seboj. Vlada v Madridu naznanja, da se je bombardiranja udeležilo kakih 60 vojnih letal, in da so uničili

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev po številnih naših naselbinah

V Kansas City, Kans., je umrla Ana Mrle, stara 54 let in doma iz Ribjeka pri Kočevju. V Ameriki je živela 31 let. Zapuščila dva sinova in dve hčeri. — Istotam je umrla Mary Lustig, stara 59 let, ki je bila bolna celih 11 let. Zapuščila moža, dva sinova in štiri hčere.

V Conneaut, Ohio, je gradiral mladi John Berus, Mr. in Mrs. John Berusa. Pred kratkim so imeli tam tudi birmo, in so bile birmane med drugimi tudi tri slovenske deklice: Margaret Ann Berus, Mildred Helen Ljubi in Veronice Jean Penko.

Šest novomašnikov je imela letos ameriška Slovenija. Med drugimi novomašniki, katerega še nismo omenili, je tudi Rev. Herman Golobič, ki je bil posvečen v Chicagu. Nova maša bi se imela vršiti 6. junija v Pitts-

Delavski voditelj v ponovnem medsebojnem boju

Te dni je govoril v Clevelandu Mr. David Dubinsky, ki je predsednik ene najmočnejših unij v Ameriki, The International Ladies Garment Union, in ki spada v C. I. O. organizacijo. Tekom svojega govora je Dubinsky izjavil, da je najstarejša in največja delavska organizacija v Ameriki, The American Federation of Labor, postala "izdajalca delavskih interesov." Baje voditelj A. F. of L. delajo tajne pogodbe z delojajalci, kjerkoli začne C. I. O. unija štrajk. Na shodu je govoril tudi William Corrigan, pravni zastopnik C. I. O. unije, ki je opozarjal navzoče, naj nikaner ne verujejo lažem, da je C. I. O. "komunistična." "Jaz sem zastopnik te organizacije že dolga leta," je rekel Corrigan, "in mi je dobro poznano poslovanje. Poleg tega sem pa jaz zaveden katoličan in ne bi nikdar služil interesom, ki bi ciljali v komunistično smer."

Tornado v Ohio
Po centralnem in južnem delu države Ohio so imeli sinoči pravi tornado. Pet oseb je bilo ubitih. V Clevelandu smo pa dobili ploho, spremljano s točo, ki je bila debela kot veliki oreh. Za danes in jutri prerokujejo lepo in bolj gorko vreme.

Avto nesreča
V nedeljo zvečer okoli 10. ure je avtomobil, katerega je vozil George Zakrajšek, 10506 Way Ave., zadel v avto Paul Wappenerja, 11627 Robertson Ave. Nesreča se je pripetila na Broadwayu. Z Wappenerjem je bila njegova žena in 13-letni sin. Vsi so dobili težke poškodbe. Poleg Zakrajška se je vozil v avtomobilu Ippolite Smrekar, 3559 E. 80th St. ki je dobil resne poškodbe in se nahaja sedaj v St. Alexis bolnišnici. Zakrajšku samemu je razbilo nos in dobil je nekatere druge manjše poškodbe, in drugi potnik v Zakrajškovem avtomobilu, Louis Arko, 3583 E. 81st St. je tudi dobil precejšne praske po telesu.

Drzni roparji
Preteklo soboto proti večeru, ko je bila vladna trgovina za prodajo žganja najbolj zoposlena, so prišli v tako trgovino na 7314 Broadway štirje zakrinkani roparji. V trgovini so bili štirje uslužbenci in nad 20 odjemalcev. Vse odjemalce so roparji prisilili k steni, nakar so vzeli blagajniku \$550.00. Med tem so prihajali vedno novi odjemalci v trgovino, tako da jih je bilo končno že nad 50. Roparji so vse prisilili k steni, toda ko so prihajali še novi odjemalci, so se roparji končno zbalili in so pobeželi.

Tovarne morajo biti zaprte, pravi Roosevelt. 5000 mož pripravljenih

Youngstown Sheet & Tube Co. tovarna v Youngstownu, je nameravala odpreti danes zjutraj s skebi. Ker je bilo vodstvo uničeno prepričano, da pride pri tem do silnega prelivanja krvi, je Lewis brzojavil na predsednika, da prepreči pokolj.

Predsednik Roosevelt je takoj brzojavil na Tom Girdlerja in Frank Purnella, dva najvišja izvršna uradnika Republic Steel Co., v katerem brzojavu je oba pozval, da v interesu javnega miru in javne varnosti držita tovarne zaprte.

Dones zjutraj ob 4. uri je vodstvo Republic Steel Co. naznanilo, da ne bo skušalo odpreti svojih tovarov v Youngstownu ali v Warrenu. Vodstvo je sledilo pozivu predsednika Roosevelta.

Da se pa prepreči vsaka odprtija tovarov, dokler ni preiskovalni vladni odbor v Clevelandu gotov s svojim delom, je guvernerr države Ohio, Martin L. Davey, mobiliziral 4.800 možno armado, katero je poslal v Youngstown in v Warren.

Ta armada bo patrolirala 30 milj dolgo "fronto," ob kateri se nahajajo tovarne Republic Steel Co. Vojaštvo bo skrbelo, da se tovarne ne bodo odprle s skebi, dokler ne bo vladni odbor dal svojega poročila.

Predno je guvernerr Davey odredil mobilizacijo narodne garde, je govoril s predsednikom Rooseveltom glede svojih načrtov in glede mobilizacije. Roosevelt je odobril nastop guvernerrja.

Ko je zvedel predsednik Republic Steel Co., da je Davey mobiliziral vojaštvo, je izjavil: "Kakšno pravico ima guvernerr preprečiti ljudem, da ne smejo delati? Njegova dolžnost je čuvati one, ki bi radi delali!"

Pokojna Mary Champa
Kot smo na kratko včeraj poročali je v Chisholmu, Minn., preminula zadnje soboto Mary Champa, nečakinja Mrs. Mary Nosan iz 177. ceste v Clevelandu. Oče pokojne je bil doma iz vasi Hrib, Loški potok, mati K. Hudolin pa iz Sodražice, odkoder je pokojna dospela v Ameriko pred 32. leti. Ranjaka zapuščila več sorodnikov in znancev. Mnogim je poznana iz konvencije K. S. K. J. in J. S. K. J. Pri KSKJ je bila tudi več let glavna podpredsednica. Naj po trudopolnem življenju mirno počiva v ameriški zemlji!

Naše graduantije
Pretekli teden je graduiralo na John High višji šoli več mladih Slovencev, in sicer Missess Ana Bokar, Amelia Skala, Josephine Modic in Mary Lokar. Vse so bivše učenke šole sv. Vida. Misses Ana Bokar in Josephine Modic, sta izvrstno dokončali steno grafični tečaj, Misses Amelia Skoda in Mary Lokar za trgovski tečaj. Naše prav iskrene čestitke, kot tudi njih staršem!

Otvoritev Grdina prostorov
Grdina in Sinovi sporočajo, da se bo vršila otvoritev novih prostorov v ponedeljek 28. junija in dalje, in ne kot je bilo prvotno poročano, da se vrši otvoritev 23. junija. Več o tem se bo pravočasno poročalo.

Plin iz jezera
Mestna vlada je pred več meseci napela eksperta v plinskih vprašanjih, kateremu plačuje po \$1.000.00 na mesec, da pronajde, kako bi bilo mogoče mestu Clevelandu pridobivati svoj lastni naravni plin in tako tekmovali s plinsko družbo The East Ohio Gas Co., ki namerava zvišati cene plinu. Ekspert Fisher je včeraj sporočil mestni zbornici, da se nahajajo na dnu Erie jezera neomejene zaloge naravnega plina. Naravni plin se nahaja v jezeru od Lakewooda pa vse tja do Painesville, Ohio. Zaloge je dovolj za parsto let. Poskusno vrtnanje nedaleč od jezerske obale je dokazalo, da je na dnu jezera Erie v resnici ogromna zaloga naravnega plina. Mestna vlada bo sedaj začela s ponovnim poskusnim vrtnanjem, in če se obnese, do bimo tekom par let mestno plinarno, ki nam bo dajala naravni plin mnogo ceneje, kot pa ga računata privatna družba.

Na rastavi
Dj ponedeljka večer je obiskalo Veliko jezersko razstavo v Clevelandu že nad 600.000 oseb iz vseh krajev Zed. država.

Jože Grdina v domovini
Casopis "Tedenske slike," ki je priloga znanemu tedniku "Domovina" prinaša v zadnji svoji številki lep opis Jugoslovanskega kulturnega vrta v Clevelandu, poleg tega pa sliko g. Jožeta Grdine, gl. tajnika omenjene organizacije, spomenik Ivana Čankarja in spomenik Šimona Gregorčiča. Znamenje, kako se naš narod v stari domovini živo zanima za to največje kulturno podjetje ameriških Slovencev — za Jugoslovanski kulturni vrt v daljni Ameriki.

Pozdrav iz New Yorka
Iz New Yorka pošilja pozdrave Miss Ann Koshel, ki je tri leta bila zaposlena v Benton Harbor kot anestetka. Podala se je na obisk v Evropo na parniku Berengaria. Obiskala bo Francijo, Švicco, Avstrijo, Jugoslavijo in Italijo. Njena družina živi na 1154 E. 61st St. Miss Koshel se vrne okoli 25. avgusta. Prav srečno pot.

V domovino
Te dni je odpotovala v domovino Mrs. Jennie Bartol in sicer v Velike Loče. O Mrs. Aučin in Mrs. Sluga smo že prej poročali. Potovali so s parnikom Saturnia. Vsem želimo mnogo zabave, srečno potovanje in enako srečen povratek. Vse so potovale s posredovanjem tvrde Kolander.

Ošabna Bethlehem Steel Co. se je podala povelju governerja Earle in zaprla svoje tovarne, kjer dela nad 15,000 delavcev

Johnstown, Pa., 21. junija. The Bethlehem Steel Co., ki ima v tem mestu svojo takozvano Cambria tovarno, kjer je normalno zaposlenih nad 15,000 delavcev, se je uklonila povelju governerja Earle in je zaprla svojo tovarno, katero je nameravala operirati s pomočjo skebov.

Gouverner je že zadnje soboto proglasil obsedno stanje. Tovarna ostane zaprta, dokler bo zboroval vladni odbor v Clevelandu, ki skuša te dni poravnati silni jeklarski štrajk, pri katerem je prizadetih 70,000 delavcev.

Medtem pa je kompanija naznanila, da se bo obrnila na sodnije glede povelja, ki ga je izdal governer Earle narodni gardi, da slednja ne sme pustiti v tovarno nobenega človeka niti nobenega živeža.

Gouverner Earle je sinoči naznanil, da se bo obrnila na sodnije glede povelja, ki ga je izdal governer Earle narodni gardi, da slednja ne sme pustiti v tovarno nobenega človeka niti nobenega živeža.

Predsednik delavske federacije očita Lewisu, da širi komunizem v Zedinjenih državah

Cleveland. — Thomas Lenehan, predsednik Cleveland Federation of Labor, je v nedeljo na banketu Knights of Columbus imel govor, tekom katerega je povdarjal, da je John L. Lewis kriv, da se širi komunizem v Zedinjenih državah.

Obenem je Lenehan obdolžil tudi predsednika Roosevelta in delavsko tajnico, da nehotе pomagata širiti komunizem. Vse današnje delavske nemire v industriji je Lenehan vrgel pred prag Lewisa, načelnika C. I. O.

"Kot zastopnik organizirane delavstva, ki je združeno z American Federation of Labor," je dejal Lenehan, "sem neprestano vodil unijski boj za unijske delavce z največjimi ideali, ki absolutno nasprotujejo ideam komunizma."

"Danes nam je absolutno znano, da 74 distriktnih zastopnikov C. I. O. v Zedinjenih državah so plačani člani komunistične stranke, in temu bom jaz nasprotoval, dokler plamt v meni zadnja iskra za napredek delavstva, ker sem prepričan, da komunizem ubija delavce duševno in telesno."

Lepo praznovanje
Skoro 2,000 naših ljudi se je udeležilo veselice in proslave dr. sv. Lovrenca št. 63 KSKJ, ki je dalo preteklo nedeljo ob priliki proslave 35-letnega obstanka, blagosloviti novo zastavo, a pozneje je imelo društvo piknik v Maple Gardens. Vsa prireditve je bila popoln uspeh.

"Kantarčki"
V četrtek 24. junija se vrši važna seja Mladinskega zbora "Kantarčki" ob 7:30 zvečer v navadnih prostorih. Starši so prošeni, da se polnoštevilno udeležijo. Obenem pa prosim "Kantarčke," ki imajo še vstopnice od zadnjega prireditve koncerta, da jih vrnejo vsaj do seje. — Tajnica.

Pozor!
Vsa kulturna, podporna in samostojna društva v Clevelandu in okolici se opozarjajo, da priredijo Združeni mladinski pevski zbori mladinski pevski koncert v S. N. Domu na St. Clair Ave., in sicer v nedeljo 19. septembra. Prosi se, da ne prirejajo prireditve isti dan, da tako omogočijo mladini večji uspeh.

Zadušnica
V cerkvi sv. Vida se bo v sredo ob 8:30 zjutraj brala sv. maša zadušnica za pokojno Mimie Perme ob priliki sedme obletnice njene smrti. Prijateljice ranjke so prijazno vabljene.

V spomin
V sredo 23. junija se bo v cerkvi sv. Vida ob 8. uri zjutraj brala sv. maša za pokojnim Anthony Levstik ob priliki osme obletnice smrti. Prijatelji ranjkega so prijazno vabljeni.

Sklep in objava slov. demokratskih klubov 32. varde

Članom in članicam vseh slovenskih demokratskih klubov v 32. vardi se naznanja, da se je na zadnji seji sklenilo izdati javen apel, da kdorkoli namerava kandidirati za councilmana v 32. vardi, da se javi ustmeno ali pisмено pri tajniku centralnega odbora slovenskih demokratskih klubov 32. varde, Mr. John Toni, 409 E. 148th St. Vsa prijavitelna imena kandidatov bodo predložena članom in članicam klubov, nakar bo članstvo z večino glasov izbralo kandidata. Voliti morejo le oni člani in članice, ki imajo plačano članarino za leto 1937. Ako bo več kot en kandidat, tedaj bo gotov poraz za vse. Zadnji čas za prijavo kandidatov pri tajniku je do 10. julija, 1937. Opozarja se tudi vse člane in članice za zelo važno člansko sejo 23. junija, ki se vrši v Slov. domu na Holmes Ave. ob 7:30 zvečer. Pridite na to važno sejo in poravnajte članarino za leto 1937, da boste upravičeni do glasovnice za councilmanskega kandidata 32. varde. Tudi glede županskega kandidata bo treba nekaj odločiti, in več drugih važnih zadev bo na dnevnem redu. — Centralni odbor.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razmaščilih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 145, Tues., June 22, 1937

BESEDA IZ NARODA

Iz obiska na "divjem" zapadu

Piše Louis J. Pirc

Pri vsem tem pa vožnja na zadnjem nogu na tlaku je zipperju ni nič dražja kot vožnja na limited vlakih. Ista cena. Pomislite! Iz Clevelanda pa vse tja do Green River, Wyo., in zopet iz Rock Springsa nazaj v Cleveland, s Pullmanom na obe strani, za vse skupaj sem plačal \$96.40. Ko sem se pred 28. leti in pol vozil iz Rock Springsa v Cleveland s svojo sedaj pokojno soprogo, sem plačal za oba \$150 za vožnjo in \$15 za Pullman. Torej je danes vožnja na najbolj modernem vlakcu železnice za 80 odstotkov cenejša kot je bila pred 28. leti! Vzrok je, ker je velika kompeticija z busi in zrakoplovi.

Na vlakcu smo imeli čitalnico, radio, brivca, bolničarko in razne druge ugodnosti. Enkrat sem že mislil iti v brivnico na vlakcu, pa sem se premislil. Hej, mogoče je kje kak oster ovinek, brivec bo ravno tedaj z britvijo okoli nosa, pa bi mogoče malo predalec z britvijo šel po nosu in bi lahko brez nosa nazaj prišel. Videl sem pa, da se jih je več dalo briti v železniški brivnici.

Hrana na vlakcu je naravnost sijajna, predvsem pa mnogo bolj poceni kot pa na vzhodnih železnicah. Le poslušajte: pol dneva sem naročil izvrstno juho, nadalje sirloin steak, na francoski način pečen krompir, dva stroka sveže koruze, pol glave sveže solate z začimbo, velik kos črešnjega paja in pol pinta mleka, vse to so mi zaračunali samo—90 centov! Saj še v koliki najboljšem restavrantu kjerkoli ne dobiš tega izpod \$1.25, kaj šele na vlakcu, kaj šele na zipperju! "Cigani pa niste!" sem dejal načelniku jedilnega voza, nakar mi je ponudil smodko, ker se mu je dobro zdelo, ko sem ga pohvalil.

Kot v proti-primer naj navedem, kaj smo jedli med Chicagom in Clevelandom za zajtrk. Dvajset kapelj oranžnega soka, dva komada toasta, dva jajca in dve šnitni slanine, kozarec mleka in cena je bila—\$1! Naj še omenim, da sem dobil na zipperju poleg vsega drugega zgrejen omenjenega, še tri komade belega, tri komade rženega in dva komada rozinovega kruha in dva debela kosa surovega masla!

Mesto Rock Springs šteje danes nekako 10,000 prebivalcev, mesto Green River pa, kjer se je zipper ustavil, samo 2,000. Vzrok je, ker je Green River bližje važne stranske proge, kjer se vlaki delijo. Eni gredo proti San Franciscu in Los Angelesu, drugi pa severo-zapadno proti Portlandu, Oregon. Drugi vzrok pa je, ker je Green River sedež Sweetwater county.

Skušal sem pregovoriti našega sprevoznika na zipperju, da bi zipper ustavil v Rock Springsu. Sam tega ne sme storiti. Obljubil pa je, da bo brzo javil na divizijsko načelstvo v Cheyenne. Mož je to tudi storil. Čez eno uro je prišel brzojavni odgovor iz Cheyenne, da jim je silno žal, da ne morejo vlaka ustaviti v Rock Springsu, in vzrok je—ker je bil zipper eno minuto kasni! Kje se je vrag zamudil za tisto minuto, ne vem, zdi se mi pa, da najbrž v Cheyenne, kjer smo dobili novega vlakovodja, in ta vlakovodja je bil tako rejen in trebusast, da se je komaj zrinil skozi malo odprtino k strojem. To je najbrž povzročilo tisto minuto zamude!

No, nič za to, peljati smo se morali v Green River, Wyo., ki je oddaljen od Rock Springsa nekako 16 milj. Komaj sem imel

landu, ne verjamem, da sem bil v Rock Springsu. To ni 100-odstotno izboljšanje, to je reforma in napredek za 10,000 procentov!

Da, celo park imajo danes v Rock Springsu. Ko sem bil tam pred 29. leti ni bilo v mestu ne trave, ne dreves. Nekeč sva se z ženo peljala 40 milj daleč, da sva zopet enkrat videla—zele-no travo. Danes pa ima Rock Springs krasen park, tri akre in pol obširen, katerega oskrbuje dobro poznani naš Slovenec, Mr. Anton Justin, bivši slovenski gostilničar. Na mestu, kjer se je zbiralo včasih blato in druga nesnaga, cvetejo danes številne cvetlice, trava je zelena kot najčistejši gorski potok, in lepa drevesa šumljajo v vetru. V tem oziru so ustvarili v Rock Springsu prave čudeže v primeroma kratkem času.

V petek popoldne me je Rev. Gnidovec peljal nekoliko po mestu in pokazal razne zanimivosti. Jaz kar iz čudenja priti nisem mogel. Pri tem so mi pa seveda prihajali v spomin moji nekdanji znanci. Mnogo jih je pobrala med tem smrtno kosa, toda je še precej preostalih koljenjakov, s katerimi sem imel čest po dolgem času pogovoriti se!

Nihče me ni poznal več, jaz pa sem jih! Samo orjaški kovač John Puc me je spoznal. "Ti si pa Lojz, kaj ne da si, ki si nas včasih v šoli učil?" Pokimal sem in stisnil črno kovaško desnico, s katero je pravkar koval železo. Father Gnidovec mi je pokazal še več hiš, kjer bivajo nekdanji znanci, s katerimi sem pozneje prišel v dotiko.

(Dalje prihodnjič)

FRANK J. JARM

Z veseljem beležimo novico, da imamo v nadebudnem tukaj rojenem mlademu in energičnemu možu nov poklic v zdravilstvu, ki je morda prvi med Slovenci v Clevelandu, da si je izbral profesijo zdravljenja nog. Mladi Frank J. Jarm je bil rojen leta 1912 v Clevelandu, sin družine Frank in Ane Jarm, ki stanujeta in lastujeta svoj dom na 450 E. 156. cesti, med Waterloo Rd. in Calcutta Ave. Po svojih starših je dobil najboljšo vzgojo. V šoli je bil vedno prvak in zgleden dijak. Smelo rečemo, da si je sam gradil svojo bodočnost z veliko energijo, dobro voljo in neuklonljivo energijo. Poleg težkih študij je vedno delal v poznani lekarni ter si prislužil sredstva za nadaljno študiranje. Zadnji dve leti mu je bila ljubka ženica Victoria vsa finančna in moralna opora, da je končno dosegel svoj zaželjeni cilj.

Naš inteligent Frank J. Jarm in naš diplomiran zdravnik je blaga in prijazna duša. Slovenščina mu teče gladko. Zdi se nam kot bi pohajal v ljubljanske šole. Kakor mati in oče, ima blago srce, odločen nastop, najlepše ponašanje, trdno voljo in kremenit značaj. Mati in oče sta mu dala vse, dušo in telo. Priučila sta ga ljubezni do staršev in svojega naroda.

Pred poldrugim letom si je vzel za družico v življenju marljivo, izobraženo in zgledno hčerko družine Mr. in Mrs. John Tomažiča, ki je ugleden trgovec in dolgoletni narodni in kulturni boritelj med našim na-

rodrom. Prijazna in globoko iskrena Tomažičeva družina stanuje in trguje v lastnih in lep-pih prostorih na vogalu E. 169. ceste in Grovewood Ave.

V kolikor nam je znano odpre zdravnik Frank J. Jarm svoj urad za ordiniranje in zdravljenje prve dni v mesecu juliju nad lekarno na vogalu E. 156. ceste in Waterloo Rd. S tem, ker imamo v naselbini novo-poklicnega zdravnika in poleg tega še našega dobrega in iskrenega Slovenca, bo naša do-brota in dolžnost, da se mu bo-mo v slučaju potrebe zaupali in ga drugim toplo priporočali.

J. P., poročevalec.

Oglejte si razstavo

Cleveland, O. — Velika jezerska razstava, ki se nahaja v Clevelandu, je sedaj v polnem razmahu. Razstavniki prostori, ki so letos veliko izboljšani, obsegajo veliko prostora. Poset-nike razstave pa kontrolira vreme. Kadar je vreme ugodno, je posetnikov več, kadar je oblačno ali prevročje, je udeležba manjša. Gotovo pa je, da skoro vsak, ki je posetil Veliko jezersko razstavo v Clevelandu, pri-zna in pritrudi, da je razstava veliko izboljšana od lanskega leta ter da se za malo vstopnino vidi veliko lepega in podučne-ga, posebno pa za mladino. Se-ve, če pa hoče kdo zapraviti denar na različnih koncesijah, to lahko stori. Najboljše in podučne stvari se pa vidijo na raz-stavi brezplačno, kot na primer Florida, Firestone, deželna raz-stava in drugo.

Vodstvo razstave je letos pre-skrbelo za posetnike razstave veliko sedežev ob jezerski obali v bližini Streets of the World. V tem delu razstave, ki se na-haja na vzhodnem koncu, so re-prezentirane skoraj vse nardo-nosti sveta. Slovenci so v tem delu razstave tudi reprezentirani z lepo urejenim prostorom, ki nosi dva velika napis: "Slo-venska gostilna Ljubljana," kjer brhka dekleta, strežajke in kuharice v lepih narodnih nošah postrežejo gostom z do-bro domačo hrano, s pivom, vi-nom in žganjem. Prostori slo-venske gostilne so letos veliko večji in lepo urejeni s prostorno kuhinjo. Stene so okrašene s slikami znanih slovenskih mest in pokrajin kot Žužemberk, ljubljanski grad, Bled, sloven-ski par v narodni noši.

Kadar posetite jezersko raz-stavo, oglejte si tudi slovensko gostilno Ljubljana. Vstopnice za razstavo dobite po znižani ceni pri firmi August Kollander v S. N. Domu na St. Clair Ave., v Collinwoodu pa pri John Ro-zancu, 15721 Waterloo Rd. Poročevalec.

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober uspeh.

Ameriški sportni svet pri baseball igri namerava upe-ljati za igrance čelade, kot jih imajo polo igralci. Vse preveč žogometnih igralcev se poškoduje pri igri. Na ljeti za igrance čelade, kot jih pogleduje tako čelado in clev, igralci so jih že posku-sili pri poskusni igri.

IZ PRIMORJA

—Fašistična stranka je pro-glasila Julijsko Krajino za tako zvano "Zona di sorveglianza." Splošno je mnenje, da bo to sa-mo razlog, da se ustvari neki nov aparat, s katerim bi laže pritiskali na naše ljudstvo. Raz-ni brezposelni fašisti se tega že veselijo, ker pričakujejo, da bodo zaposleni pri tem aparatu. Naloge in funkcije te novosti še niso povsem jasne, vendar gre očitno za neko novo vrsto tajne policije v okviru stranke, ki naj vse življenje kontrolira in vo-huni.

—Višnjevka v Brdih. 27. aprila je kvestura aretirala se-dem poštenih domačinov iz te vasi, in sicer Antona Sirk, po domače Blaževca, uglednega gospodarja in hišnega očeta, ter štiri njegove sinove, poleg tega še njegovega hlapca in zeta Jožefa Sirk (Kristančičevca). Povod za aretacijo je dal neki Sirk iz iste vasi, ki se je pred kratkim vrnil iz Abesinije. Omenjeni so pred kratkim pri-čali pred sodiščem proti njemu kot pretepaču. Radi tega se je hotel nad njimi maščevati in jih je ovadil karabinjerjem, češ, da so mu strgali spominski znak na abesinski vojni pohod. Are-tiranci so še vedno v zaporu. Do-mačini se bojijo, da jih ne bi konfinirali. — Kakor se je do-znalo iz najboljšega vira, niso bili vsi aretiranci obsojeni na konfinacijo, temveč samo sin Karel Sirk in sicer za dobo ene-ga leta. Njegov oče Anton Sirk je bil samo posvarjen, ostali štirje pa so bili oproščeni.

—Novomaški goriškega centralnega bogoslovnega se-menišča posvečeni v tekočem letu 1937 za škofije Gorica, Trst in Poreč. Za goriško nad-škofijo Slovenci: Bizjak Franc, Filej Mirko, Gnjevda Štefan, Kušman Jožef, Podobnik Bronislav, Srebrnič Herman, Šarf Stanko, Špacapan Bernard, ter Italijani: Gimona Štefan, Mag-rini Angel, Modotti Teobald; za tržaško škofijo Slovenci: Cek Štefan, Kocijančič Lojze, Svet Franc, ter Italijani: Delise Atilij, Fochesatto Jernej, Latin Leopold, Marin Ivan, Stefani Marij, Tosolini Dominik, in končno za poreško škofijo Itali-jan Baldin Atilij.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Če verjamele al' pa ne

Ko je vladal svoje čase na Hr-vatskem še ban Khuen, je bil uveden tudi davek na pse. Ta davek so biriči iztirjavali jako strogo in delili stroge kazni onim, ki so se hoteli davku iz-ogniti.

Ko so se vršile volitve, je ban napel vse sile, da pomaga izvoli-ti kandidate, ki so bili njemu po godu. V ta namen je hodil od se-la do sela in agitiral za svojo listo. Ko pride nekeč do večje-ga sela, je videl na drevesu pred vasjo viseti na vrvi psa in na njem je bil pritrjen listič slede-če vsebine:

"Dragi moj gazda! Zvesto sem te služil dolgo let in prizna-ti moram, da si mi bil tudi ti vedno dober. Krmil si me s po-lerto, kar si tudi ti edino imel za svojo vsakdanjo hrano. Ka-dar je prišlo na mizo kaj od pra-šiča, je bila tudi zame vedno ka-ka kost. Radi tega bi ti rad še nadalje služil, toda ko sem videl, da bi ti moral prodati edino kra-vo v hlevu, da bi plačal zame da-vek, sem si mislil, da moje bor-no življenje ni vredno tolike žr-tve in zato sem se obesil. Ostanj zdrav, dragi gazda, in sedaj naj okrog tvoje kočje lajajo ban Khuen in njegovi kandida-tje!"

Hitler in katoliški Nemci

Poleg številnih štrajkov v Zedinjenih državah, kjer se vrši ogromen industrijski preobrat med delavstvom, poleg silnega meteža na Španskem med rodniimi brati, pa igra tudi diktator Hitler v Nemčiji svoje posebne vrste ulogo, ko je začel pritiskati na katoliško cerkev in jo preganjati tako, da je vzbudil pozornost sveta.

Težko je odgovoriti na vprašanje, zakaj se je Hitler spraval nad katoliško cerkev v Nemčiji. Se najbolje je od-govoril neki dobro poučeni Berlinčan, ki je povedal, da je Hit-ler začel s preganjanjem katoliške cerkve, ker sploh ni vedel, kaj drugega bi začel, da obrne pozornost na sebe.

Nemčija je danes v najslabšem položaju, kar se tiče mo-ralnega, političnega in ekonomskega stališča, odkar je pri-šel Hitler na krmilo vlade. Ljudstvo v Nemčiji je danes la-čno in nezadovoljno. In tako je Hitler sklenil, da ponudi Nemcem nekaj, o čemur naj premišlujejo, namesto da bi premišljevali o lakoti. Začel je boj s papežem in s katoliško cerkvo.

Hitler je sicer deloma poskusil z dogodivščinami v Špa-niji in v Avstriji, toda na tem polju se ne drzne predalec, kajti Hitler na noben način ne more riskirati vojne. Hitler bi se danes lahko bolj svobodno gibal, če bi podpisal sekuri-tetno pogodbo s Francijo in Anglijo, toda njegov nemški "ponos" mu to prepoveduje.

Eno je gotovo: Nemčija se nahaja danes pred silnimi notranjimi nemiri in spremembami, razven če se v zadnjem trenutku v Nemčiji ne pripeti korenita izprememba. Da vsaj začasno obrne misljenje nemških državljanov v drugo smer, so nemški državni organi začeli zapirati katoliške du-hovne, katere so z nasiljem obdoližili nemoralnosti, in ker so vedeli, da jim krivde ne morejo dokazati, so jih pošiljali samo v koncentracijska taborišča, namesto v ječe.

Namen tega progona je bil naslikati katoliško duhov-ščino, ki je danes v Nemčiji skoro edina sila, ki se upira diktaturi Hitlerja, kot lopovsko in nemoralno, poleg tega pa bi ljudje zgubili vero v duhovščino, ki obsoja hitlerizem in bi se oprjeli nazijskih nauk.

Pri vsem tem se je pa Hitler držal v ozadju in so glavne uloge vršili njegovi fanatični ministri. Šele ameriški kardinal Mundelein je potegnil Hitlerja na površje in pokazal na njega kot glavnega povročitelja progona katoliške cerkve. Mogoče čičaški kardinal ni vedel, kakšne posledice bodo nosile njegove besede "Hitler, bivši avstrijski obešalec pa-pirja." S temi besedami je kardinal Mundelein ranil Hitler-ja globoko v njegovem ponosu, če ima Hitler sploh kaj sra-mu in ponosa. Če Hitler sploh kaj sovraži, tedaj zlasti so-vraži svoj nizki stan, iz katerega se je povzpел do diktatorstva v Nemčiji.

Kardinalove besede so se razpočile kot bomba v mirnem gorskem zatišju v Berchtesgaden na Bavarskem, kjer Hitler živi na počitnicah. Pripoveduje se, da je Hitler skakal kot divji po sobanah, se penil kot stekel pes, razbijal stole in mi-ze, ko je zvedel za vsebino govora ameriškega kardinala. Da, omerjal je celo svojo najnovejšo ljubico, ki se mu je sicer zadnje čase zelo priljubila.

Drugi dan je poslal povelja svojim ministrom v Berlin, da začnejo z neizprosnim bojem proti katoličanstvu v Nem-čiji. Pokalo bo sicer, toda Hitler s tem ne bo rešil nobenega problema, kot ga ne bodo rešili naši čičaški trapci, ki so v progonu katoličanstva podobni Hitlerju, le da so zelo malen-kostni.

Med tem pa Nemčija strada, primanjkuje ji surovin, in kjerkoli more dobiti kako odvišno marko, gre v topove in v streljivo. Toda ničesar ne bo dosegel Hitler, dokler bo imel proti sebi skoro 28 milijonov nemških katoličanov. Ljube-zen do države se ne da vcepljati s preganjanjem vere in ka-toliške zavesti. Nasprotno, proganjanje rodi odpor, in od-porni državljani so nezanesljivi, nezadovoljni državljani.

Vse od Nerona, rimskega tringasa sem pa do Hitlerja, tega miniaturnega junaka, vse je skozi 1900 let preganjal katoliško cerkev, ki je pa kljub temu narastla na 400,000,000 članov. Videti je torej, da je proganjanje katoliške cerkve slednji koristilo, kajti v krvi se čisti vest in razum, in bivši obešalec stenskega papirja, diktator Hitler bo v kratkem moral sam to skesano priznati.

Kaj pravite!

V Zed. državah je bilo lansko leto navrtanih 18,000 novih plinskih vrelcev. Zato pa je plin vedno dražji, ker ga "zmanjkuje."

Vorošilov, maršal sovjetske rdeče vojske je izjavil, da je ruska armada straža miru na vsem svetu. Isto pravijo tudi vsi ostali militaristi po svetu, ki se na vse kriplje oborožujejo in to vse radi "ljubega miru."

Srce normalnega človeka se čisto nič ne vznemirja, če ima kri do .1 odstotka alkohola. Ako pa ima alkohola od .2 do .4 od-stotke, pa postane človek nezavesten. Med .7 in 1 odstotkom pa človek umrje.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namiznem tavrčku K. Maya

Stopil sem v "damsko sobo." In čudne reči sem videl!

Ikbala je sedela na tleh, na njeni desnici je stala nečkam, podobna posoda in v njej je bilo testo sumljive barve. In vse do laktov in še čez nje se je rok držalo testo. Pravkar je zajela iz nečkah dober kilogram testa in ga valjala v rokah ter ga menjaje se z desno in levo tolkla in obdelovala, da je kar tleskalo. Čulo se je, kot bi padale sočne zausnice.

S toliko vnoem se je vdajala svojemu poslu, da ji je pot curkoma lil po licu. Po vsem obrazu je bila mokra in rdeča ko rak.

"Kaj pa počenjaš?"
"Pečem," je važno povedala.
"Kaj pa pečeš?"
"Topovske krogle."
"Za koga?"

"Za vas vse, ki ste naši gostje."

"Ali bodo tiste topovske krogle dobre?"

"Rajski užitek bodo."

"Iz česa pa jih narediš?"

"Monogokaj pomešam. Moko, vodo, rozine, mandeljne, olje, sol, poper in različna duhteča zelišča."

"In kedar so tiste topovske krogle gotove?"

"Ko bo kozica pečena, bom krogle dušila v njeni masti."

"To bo užitek, kakor ga poznajo le izvoljenci v sedmih Allahovih nebesih."

"Da! Že testo samo je slaščica! Poskusi! Kaj takega še nisi jedel!"

Segla je s prstom v nečke, zagrabila pest testa in mi ga z ljubkim smehljajem pomolila pod nos.

"Hvala ti, najlepša cvetlica Džnibašljija in Rumelije vobče! Če bi še zdaj poskusil, bi si pokvaril užitek, ki me čaka, ko bodo topovske krogle dušene in pečene."

"Le poskusi! Ti si mi prinesel srečo! Tebi se moram zahvaliti, da si je oče premislil in privolil v ženitev."

Vse bliže mi je molila testo in vse ljubeznejše in nujneje je silila. Pa branil sem se in branil in nazadnje je vtaknila prste v lastna usta in jih emakajoč oblizala.

Rozine, mandeljne, olje, sol, poper—! Take mešanice res še nisem okusil. In voda, — najbrž tista ali taka, kakoršno mi je davi ponudila, ki je dišala kakor star tobačni mehur ali pa kot bi se bil v njej kopal umazan kužek! In različna duhteča zelišča—!

O Ali, dobri Ali—! Kak bo tvoj želodec čez nekaj mesecev sladkega zakonskega življenja—!

Vrnil sem se k Aliju. Ves vesel je bil, ko je čul, da izvoljenka njegovega srca ni v nevernosti in da vobče nihče drug ne dobiva "zaušnic" ko "topovske krogle."

Medtem se je vrnil tudi kovač Šimen in kmalu za njim je prijezdil na dvorišče človek, ki sem v njem spoznal enega izmed Mosklanovih ljudi. Čul sem da poprašuje za menoj, in stopil k njemu.

Peljal me je na stran in mi polglasno in skrivnostno pravil: "Gospod, velikodušen si in bogat tudi, kajne?"

"Zakaj pa bi rad vedel, ali sem bogat?"

"Nekaj bi ti rad povedal."

"Pa bi rad prej vedel, ali sem bogat—? Hm—! Kaj pa je ti isto, kar bi mi rad povedal?"

"Kaj mi daš, če ti povem?"

"A tako—! Kako naj ti povem, kaj ti dam, če ne vem, koliko je tvoja novica za mene vredna?"

"O, zelo mnogo je vredna!"

"Zakaj?"

"V smrtni nevarnosti si!"

"Ne verjamem."

"Zakaj ne?"

"Prav zato ne verjamem, ker ti praviš."

Začuden me je gledal.

"Misliš, da bi te nalagali?"

"Seveda mislim."

"Kako to?"

"Hm—! Ubiti ste me mislili in izropati. In taki ljudje so pač vsega zmožni, tudi laži—"

"Ne bom te nalagal. Dobro ti hočem, resnico ti bom povedal."

"Ne boš. Če bi bil res v smrtni nevarnosti, bi bil prav ti najzadnji, ki bi mi prišel pravit."

"Zakaj?"

"Ker bi se sam podal v veliko nevarnost. Koj bi te dal prijeti in bi poklical kjažo. Vse bi moral priznati in niti pare bi ne dobil."

Prestrašen se je ozrl po svojem konju.

Vzel sem samokres v roko in dejal:

"Predvsem te opozorim, da dobiš kroglo, če se le samo za korak premakneš!"

Še huje se je prestrašil.

"Effendi, življenje bi ti bil rad rešil, pa me misliš ustrešiti v zahvalo—?"

"Nikake zahvale ti nisem dolžan. Le vi ste meni zahvalo dolžni! Zavrtno ste me napadli—pa odpustil sem vam! Če mi misliš res izkazati uslugo, mi povej, kaka nevarnost mi preti, pa si bova bot. Usluga za uslugo!"

"Torej mi nočeš nič dati?"

"Dal ti bom nagrado. Toda vedeti moram, kako vrednost ima za mene tvoja novica. Naprej nič ne dam."

"Saj sem ti že rekel, da je novica za tebe zelo mnogo vredna. Mi daš tisoč piastrov?"

"Ne."

"Moja novica je še mnogo več vredna!"

"Ne verjamem."

"Daj mi devet sto!"

"Ne."

"Osem sto!"

"Tudi ne."

"Pomisli, da gre za tvoje življenje!"

"Za svoje življenje ne dam niti pare!"

"Kako to? Ali tvoje življenje nima nobene vrednosti za tebe?"

"Moje življenje je v božjih rokah. Saj pravi koran, da je Allah že koj izpočetka določil vsakemu človeku dolgost njegovega življenja."

V zadrego sem ga nagnal. Umolknil je.

"Umrl bom tisto uro, ki mi jo je Allah določil, pa če zvem za tvojo novico ali ne."

Obraz se mu je razjasnil. Rešilna misel mu je prišla.

"Effendi, povej, kristjan si, kajne?"

"Da."

"No, torej si smeš življenje podaljšati."

"Kako to?"

"Allah je le pravovernim določil dolgost življenja."

"Misliš?"

"Da!"

"Torej je Allah do kristjanov velikodušnejši ko do pravovernih, rajši jih ima, ker jim dovoljuje, da si lahko podaljšajo življenje, mar ne?"

V zadregi je vlekel za dolgo brado. Njegove misli so menda prebivale v njegovi bradi, kajti res si je izpulil dobro misel.

"Pa ni tako!" je dejal.

"Zakaj bi ne bilo?"

"Saj priznaš, da so dobrote raja več vredne ko zemeljsko življenje?"

"Seveda."

(Dalje prihodnjič!)

Krško v naši zgodovini

To veste, da je Krško eno najstarejših mestec v Sloveniji. Začetek tega za dobro tisočletje nazaj, ko so vazali nemškega kralja Arnulfa gospodovali gradovom in graščinam v Posavju. Žal se za najstarejšo zgodovino Krškega niso ohranili kakih važnejši dokumenti, iz katerih bi bilo posneti prvi razvoj. Najstarejše in to tri pergamentne listine iz prve polovice 14. stoletja so ohranjene v zbirki nekdanjega kranjskega zgodovinskega društva v seriji srednjeveških listin s sledečimi datumi: 22. junij 1320, 24. december 1322 ter 9. marec 1320. Sam Valvazor, znani zgodovinar, ki je živel in umrl v Krškem, ne ve povedati več kot to, da je imel v 14. stoletju krško graščino neki "Herr von Oesterreich," ki jo je potem zastavil celjskemu grofu Hermanu. Leta 1373 je bil grad s trgov vred že v popolni lasti celjskih grofov. Že v tedanji dobi pa se je moralo Krško lepo razvijati, kajti pisano celjskega grofa Friderika II. govori o razvitem usnjarnstvu in krmah v Krškem. To je bilo povsem možno, kajti promet, ki se je vršil izvečine po Savi je Krškemu naravnost nudil najlepše razvojne prilike. Da gospodovanje celjskih grofov v Krškem ne bo ostalo v zgodovini nikdar pozabljeno je deloma pripomogla tragedija Veronike Deseniške, ki je bila okrutnih dobrot celjskih grofov deležna tudi v krškem gradu.

Za poslednjim Celjanom je prišlo Krško v last Habsburžanov. Zgodovinski razvoj razviden iz listin, ki jih hrani mestni muzej v Ljubljani, je bil naslednji: Ferdinand in Karl, avstrijska nadvojvodi, ter Maksimilijan, kralj rimski, priznavajo, da so jim sodnik, svetnik in Krčani prinesli pismo s pravicami in privilegiji, katere so jim dali njih predniki in katere tudi oni potrjujejo. Žal je vsem trem listinam odstranjen nadaljnji tekst, v katerem so bile pravice dobesedno navedene, manjka pa jim vzporedno s tem tudi kraj izdatnega originala in datum.

Šele listina, ki jo je izdal 5. marca 1477. leta Friderik, rimski cesar itd., potrjuje, da so prišli k njemu prej imenovani in ponovno zaposlili za potrditev starih pravic in privilegijev ter za dosego novih. S posebnim ozirom na škodo, ki so jo Krčani utrpeli od Turkov, je odredil, da se Krško uredi za obrambo

in naj se v ta namen zgradi obrambni zid z utrdbo. Notranji del z zidovjem je proglasil za mesto Krško, vse one, ki že prebivajo ali se bodo v mestu šele naselili pa za meščane. Kot meščansko zemljo pa je določil posest okoli mesta, do koder segajo polja meščanov. Meščanom krškim in potomcem je priznal vse meščanske privilegije, svoboščine, pravice in stare običaje, kakor jih je imelo mesto Celje, in jim je dodal še novih pravic in to: pravico do pobiranja mostnine in tržnine, obrtniške in rokodelske pravice. Voliti so smeli iz svoje srede tudi sodnika in svetnika. Z istim aktom jim je dovolil pravico do obeh letnih sejmov in sicer poleti na dan sv. Ulrika (4. julija) in jeseni na dan sv. Luke (18. oktobra).

Da pa bi Krčani ne ostali brez mestnega simbola, jim je Friderik podelil mestni grb in čelado s pripadajočim okrasjem. Na njem je na eni strani podoba mestnega patrona sv. Janeza Evangelista z zlatim kehlom in tremi kačami, s katerimi spremlja zvesto Krčane že 560 let v srečah in nesrečah. Čestokrat je moral mrko pogledati izpod čela, saj se v letih ni redko pripetilo, da je iz Hude luknje ali preko Srečiča pripihalo črne oblake in da se je zdaj tu zdaj tam na trsonose gorice usula debelozrnata toča in uničila ono, kar je dozorevalo v toplih sončnih žarkih. Mrko gleda sedaj na sv. Rozalijo, ki je bila oropana svoje lepote, mrko gleda na ovaduhe in nehvaležneže. Samozadovoljno pa se smehlja vsem dobrim, ki bivajo, žive in umirajo v njegovem varstvu.

Razen dela pri zgradbi mesta in utrdbe so postali krški meščani prosti vsake tlake. Dne 10. junija 1495. leta so bile glade na škodo, ki so jo utrpeli po požaru ob navalu Turkov pravice ponovno potrjene; 5. novembra 1530. leta so dosegli pravico do tretjega letnega sejma na dan sv. Florijana (4. maja), 28. avgusta leta 1563. pa poleg dotedanjega rednega tedenskega sejma ob sobotah še enega, ki se je od tedaj dalje ponavljal ob sredah.

Leta 1611. so Krčani odstavili sodnika Mihaela Troyer-ja. S pismom z dne 29. septembra 1611 so objasnili vzroke deželnemu vicedomu v Ljubljani in ga opozorili na pravico, da imajo pravico iz svojih vrst sodnika voliti in ga tudi odstaviti. Odstavitev so se poslužili, ker je

imenovani sodnik stare krške meščane zmerjal z lopovi, jih zapiral skupno s tatovi in jim je nalagal silno visoke globe. Ker je v začetku leta 1732. Krško dobilo vojaško posadko obstoječo iz 13 mož in enega stotnika, ki jih je grof de Planna nastanil v mestu in so morali Krčani skrbeti za njih hrano in stanovanje, so se obrnili na deželnega vicedoma s prošnjo, da bi jim odvzel breme, ki ga ne morejo prenesti. Ali so v tem uspeli ali ne, zgodovina molči, ker so zadevne listine izgubljenе.

Da so Krčani že več ko pred 200 leti posvečali skrb bolnim in onemoglim, kaže pismo, ki je v originalu ohranjeno iz leta 1724. V njem poročajo grofu Thurnu, vicedomu v Ljubljani, da krška mestna bolnišnica nima razen dohodkov iz beneficija Jurija st. Rajhenburškega (iz aprila 1537) nobenih posebnih dotacij. Količina živil, s katerimi je bolnišnica razpolagala, je bila zelo majhna, nasproti temu pa so bili zelo izdatni stroški za duhovnika, cerkovnika in učitelja, katerim je morala bolnišnica dati v denarju in naturalijah, a je nasprotno izgubila pravico do desetine in morala prenašati še škodo, ki jo je delala mimo bolnišnice sveta tekoča reka Sava v tem, da je odnašala rodovitno zemljo.

Zgodovinska so tla mesta Krškega in okolice tudi zato, ker si je slovenski kmet tu prvič skušal krojiti pravico in so boji za staro pravdo imeli svoje žarišče v Krškem in njega okolici. Ker prošnje in pritožbe niso imele drugega uspeha kakor povečani pritisk s strani graščakov, so dolenski kmetje leta 1515. uporabili zadnje sredstvo za izboljšanje svojega položaja — upor, ki se je naglo razširil in zajel široke plasti kmetijskega ljudstva. Prvi uspehi so bili znamenovani z zavzetjem in oropanjem večine gradov, med katerimi je bil tudi Šrajbarski turn poleg krškega. Ponoven upor je bil zvezan z uporom hrvatskih kmetov leta 1573. Bajse so odposlanci hrvatskih kmetov vodili tajne razgovore z Dolenci na hribu Libni onstran Krškega. Z združenimi močmi so res zavzeli Brežice, od koder so odkorakali proti Vidmu in Krškem, kamor so po kratkem prekanju dospeli s pomočjo broda. V navalu zmagovalja pa so pozabili na svoje prave namene in je zato vso kmetijsko vojsko z lahkoto naskočil in premagal Jošt Turn s 500 ko-

njeniki. Kar ni od 3.000 kmetov takrat potonilo v Savi ali bilo pobitih, jih je dal Jošt Turn pobesiti po krških vrtovih. Ostala kmetijska vojska je dobila smrtni udarec na Sotelskem polju, vodja pokreta Matija Gušec pa je na zverinski način okronan izdihnil na Markovem trgu v Zagrebu. S tem je bila za deset in desetletja zapečaten usoda slovenskega in hrvatskega kmeta, ki sta se takrat dobro razumela med seboj, kajti zveza med njima je že tedaj bila močna in naravna in je pustila sledove v tem, da še danes po možnosti ali radovedni Slovenci robaži v procesijah k Majki božji bistrčki v Zagorje.

Tudi svojo literarno preteklost ima Krško. Verski pokret protestantov, ki je v Krškem naletel na zelo ugodno področje, je poleg Bohoriča štel med sodelavce tudi v Krškem reformatornika in književnega predvodnika Jurija Dalmatina. Delo obeh je bilo zelo uspešno, saj sta nastali dve znameniti knjigi slovenskega jezika, Dalmatinova biblija in Bohoričeve "Pozimske urice." Dalmatinova biblija, katere natis je stal takrat ogromno vsoto 8.000 golderjarjev, se je hitro razširila in je razen protestantom duhovščini. Zato so ji celo ob času protireformacije prizanesli, dočim so ostale knjige skoraj vse uničile. Dejstvo je tudi, da je bila Dalmatinova slovensčina pravilnejša od Trubarjeve. Bohoričeva zasluga pa je njegova slovnica, ki nam je podala urejen pravopis "bohoričico," ki je slovenskemu narodu, kljub svoji nepopolnosti služila skoraj polnih tri sto let.

Zgodovino Krškega pa spremljajo tudi druga znamenita imena, kakor: Janez Vajkard Valvazor, dr. Janez Mencinger, Anastazij Gruen, nemški pesnik, ki počiva v mavzoleju poleg Turške grašine pri Krškem, in še nekaj drugih.

V tem zgodovinskem mestecu slavi letos meščanska šola svojo šestdesetletnico. Pred 60 leti je imelo Krško le osnovno šolo, katere začetek sega prav v leto 1551., ko je Adam Bohorič v Krškem ustanovil zavod za sinove dolenskih plemičev in je ta zavod obiskoval tudi Jurij Dalmatin do svojega 18. leta. Ko pa je Bohorič postal leta 1566. ravnatelj protestantske stanovske gimnazije v Ljubljani, so na krški šoli poučevali redovniki. Do pričetka 19. stoletja je obstojala tako zvana mestna trivijalna šola, od leta 1803. dalje pa so jo kot ljudsko šolo vodili že prosvetni učitelji.

Leta 1877. pa je za Krško mesto zopet važno, ker je mesto dobilo novo šolsko poslopje, v katero sta se naselili tedanja osnovna in novoustanovljena meščanska šola. Predvsem je bila to zasluga blagopokojnega g. Martina Hočevarja, ki je dal na lastne stroške sezidati dvonadstropno poslopje in ga leta 1877. podaril krškemu šolskemu okraju, da bi bilo omogočeno nadaljnje šolanje marljivih učencev iz bližnje in daljne okolice. Letošnje leto je torej šestdeseto, kar se vrši pouk v poslopju, ki ga je iz globoke človekoljubnosti podaril pokojni g. Martin Hočevar krškemu srežu. Svoje ljubezni do mladine ni razovedal samo z besedami, temveč tudi z dejanji. K prvotno trirazredni meščanski šoli je bil leta 1903. ustanovljen še četrti razred, za katerega kritje pa je poskrbela pokojnikova soproga in prav tako velika dobrotnica gospa Josipina Hočevarjeva. Za dobrote, ki jih je prejemala krška meščanska šola od blagopokojnih g. Josipine in g. Martina Hočevarja, jima učiteljstvo in šolska mladina izkazuje posebno hvaležnost. Da ostane ime dobrotni-

kov nepozabljeno nosi tudi šola uradni naziv: "Državna meščanska šola Martina Hočevarja v Krškem."

Prvi ravnatelj zavoda je bil g. Ivan Lapajne do leta 1906, drugi je bil g. dr. Tomaž Romih do leta 1922, tretji ravnatelj pa je g. Josip Vutkovič, ki opravlja ravnateljske posle od leta 1922. dalje. Zanimivo je, da sta ob proslavi petdesetletnice živela še oba prva ravnatelja kot upokojenca v Krškem. V zadnjem desetletju je zaslužnima raznateljema zapel mrtvaški zvoni in je poklical v večnost tudi zaslužnega učitelja in nadzornika g. Ljudevita Stiasnega, ki je na krški meščanski šoli poučeval od 1914. do 1919. leta, poleg tega pa še ves ta čas vršil nadzorniške posle v obsežnem in pokrajinsko težavnem krškem in litiskem srežu, v letih 1918 do 1920 pa je bil okrajni nadzornik za krško meščansko šolo.

Španci trdijo, da bo Amerika posredovala v Evropi

Valencia, 21. junija. Julio del Vayo, bivši španski minister za tujezemske zadeve in španski delegat pri Ligi narodov, se je izjavil, da bo končno Amerika prisiljena posredovati v evropskih razmerah, ker sta se Francija in Anglija ustrašili laskega in nemškega terorizma. Zednjene države bodo baje igrale odločilno vlogo v evropskem položaju, ker edini demokraciji v Evropi, Franciji in Angliji nista zmožni tega. Nemčija je preplašila Anglijo, ko je bila flemška vojna ladja Deutschland obstrejana od socialistov, in Anglija se je podala nemških zahtevam. "Prepričan sem, da bi bila španska vojna končana v enem mesecu, da ni v Španiji tujezemskih prostovoljcev." No, Amerika ne bo šla nikdar "posredovati" v Evropo. Enkrat je šla, pa je dobila pošteno po grbi in Amerika ni osel, da bi šla dvakrat na led. Op. ured.

Tisoče delavcev prisega, da se ne bo podalo

Johnstown, Pa., 19. junija. Tisoče delavcev v tem mestu in v okolici, ki so zaposleni pri Bethlehem Steel Works, je včeraj z dvignjenimi desnicami priseglo, da bodo vztrajali tedne in tedne na štrajku, dokler ne prisilijo kompanijo, da podpisuje pogodbo z delavsko unijo. Med tem se je pa tekom dneva vrnilo stotine delavcev v tovarno, ne da bi jih pikeči nadlegovali.

Prijeti bankir, ki je poneveril večje vsote

Indianapolis, 21. junija. Harold Reinicke, zvezni tajni agent, naznanja aretacijo Altona Gibbse, ki je bil predsednik banke v Colona, Wis. Gibbs je obdolžen, da je banki poneveril večje svote denarja.

MALI OGLASI

Odda se

dvoje čednih sob, kopalnice. Prilagodljivo za novoporočence. Poizve se na 1263 E. 55th St., spodaj. (146)

Mlekarna napredaj

jako dobro dočaja. Proda se poceni hitremu kupcu. Vprašajte na 1268 E. 53rd St. (147)

Išče se pomočnika

ki ima veselje delati za baro. Star naj bo od 21 do 45 let. Plača tedenska. Vešč mora biti računstva. Vprašajte na 724 E. 157th St. (147)

V najem

se dasti dve sobi, pripravno za novoporočence. Brez pohištva. Vprašajte na 15812 Corsica Ave. (145)

Napredaj je

najboljše upeljano Hardware trgovina. Inventori kaže, da je vredna \$12.000. Denar v gotovini ali se pa zamenja za dobro hišo. Pokličite ENdicott 3880. (145)

Roža sveta

POVEST IZ DOBE TRETJE KRIŽARSKE VOJSKE

Angleški pisal: H. R. HAGGARD

Prevel: I. M.

"Poslušajte moj nasvet. Podajte se, sir Andrej, ki ste dovolj storili, da za cele rodove proslavite svoje ime, in sprejmite Saladinovo ljubezen, ki imate njegovo besedo, besedo, ki je nikdar ne prelomi, kakor vam je dobro znano, in to besedo vam iznova ponudim jaz, princ El Hasan. Udajte se in rešite si življenje, živite v časti in v svoji veri, dokler vas Azrael ne vze s prijaznih baalbeških poljan v raj — ako je v raju kaj prostora za nevernike.

"Vedite namreč, da Rozamundo moram dobiti. Če bi se vrnili brez nje, bi morali umreti vsi, če bi ji pa kaj žalega storili, čaka nas smrt z najhujšimi mukami. Naš veliki kralj mora dobiti Rozamundo. Glas Gospodov je govoril Salah-ed-dinu po angelju v spanju. Trikrat je govoril Alah njemu, ki je usmiljenega srca, da je edino po vaši hčeri in z njeno plemenitostjo mogoče rešiti življenje ljudem brez števila; radi tega raje izgubi polovico svojega kraljestva, nego da bi mu ona ušla. Prekanite nas, premagajte nas, vjemite nas, izročite nas mučenju in smrti, a prišli bodo drugi seli, da izvrše njegovo povelje — da, oni so že na potu. Zato je brez pomena, da bi prelivali še več krvi, ko vidimo, da je pisano v knjigi usode, da se mora ta gospica, Roža sveta, vrniti na Jutrovo, odkoder je doma po

svojem rodu, da izpolni tam svojo usodo in reši življenje nešteti ljudi."

"Potem, emir El Hasan, se povrnem kot duh," je rekla Rozamunda ponosno.

"Ne tako, princezinja," je odgovoril priklonivši se, "kajti edini Alah ima oblast nad našim življenjem. Sir Andrej, čas poteka in jaz moram izvršiti svoje naročilo. Ali hočete sprejeti mir od Salah-ed-dina, ali pa prisiliti njegove služabnike, da vam vzamejo življenje?"

Stari vitez je poslušal opirajoč se na svoj okrvavljeni meč. Nato je vzdignil glavo in izpregovoril:

"Star sem in smrt je blizu, vinski trgovec Georgios ali emir Hasan, karkoli si že. V svoji mladosti sem prisegel, da ne bom sklepal pogodbe z neverniki in v svoji starosti nočem prelomiti svoje prisege. Dokler mi roka ne omane, branil bom svojo hčer. Pojdi zopet na svoje strahopetno delo in pusti, da se zgodi božja volja."

"Potem, princezinja," je odgovoril El Hasan, "pričajte zame po celem Jutrovem, da sem jaz nedolžen nad krvjo vašega očeta. Njegova je in vaša," in drugič je zapiskal na piščalko, ki mu je visela okoli vratu.

SEDMO POGLAVJE Saladinov prapor

Ni še utihnil glas Hasanove piščalke, prigrmel je v sobo visok orjak, vihteč sekira v zraku. Predno se je sir Andrej obrnil, da bi videl sovraga, zadela ga je sekira na pleča s tako silo, da mu je pretresla ves križ, dasi je ostal njegov oklep nepoškodovan. Padel je, in obležal na tleh; govoril je, čutil ni nobenih bolečin, a bil je brez moči kakor otrok.

V tišini, ki je sledila temu udarcu, je izpregovoril z globokim glasom upirajoč svoj pogled v moža, ki ga je bil pobil.

"Vitezki udarec, zares; in vreden kristjana, ki mori podkupljen od nevernikov! Izdajavec Boga in ljudi, jedel si moj kruh, zdaj me pa pobijaš kot vola ob mojem lastnem ognjišču. Tvoj konec bo di konec izdajalca!"

Romar Nikolaj — on je namreč bil, čeravno ni več nosil romarske halje — se je splazil mrmrajoč proč in se izgubil med množico. Tedaj je zletela Rozamunda z nenavadnim in bridkim vzklikom naprej, pobrala meč, ki ga njen oče ni mogel več dvigniti, postavila ročaj na tla in se vrgla naprej. Toda njegovo

V BLAG SPOMIN
OSME OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA LJUBLJENEGA
SINA IN BRATA

Anthony Levstek

ki nas je za vedno zapustil in se preselil v večnost dne 22. junija 1929

Spomin na Tebe, dragi sin, s žalostjo obhajamo, ob grobu Tvojem v tugi bridki solze nas zalivajo.

Svet, veselje nas ne mika, kar si Ti odšel od nas; da, izguba je velika, rane ne zaceli čas.

Solze te se posušile bodo se šele tedaj, duše naše ko združile, k Tebi odšli v sveti raj.

Zalujoci ostali.

Cleveland, O., 22. junija 1937.

va ost se ni dotaknila njenih prsi, kajti emir je hitro pri-skočil in odbil jeklo v stran, njo pa je vjel v svoj naročaj.

"Gospica," je rekel in jo prijel na lahko, "Alah vas še ne potrebuje. Povedal sem vam že, da še ni usojeno. Sedaj mi pa morate dati besedo — kajti ker ste iz krvi Saladinove in d'Arcyja, ne morete lagati — da ne poskusite niti zdaj niti pozneje kaj žalega si storiti. Ako je ne daste, Vas moram zvezati, kar bi jako nerad storil — bilo bi hudodelstvo, in prosim Vas, da me v to ne prisilite."

"Obljubi, Rozamunda," je dejal s slabim glasom oče, "in pojdi ter izpolni svojo usodo. Samoumor je greh, in ta človek ima prav; usojeno je."

"Pokorna obljubljam," je rekla Rozamunda. "Zdaj je čas, gospod Hasan."

Ta pa se je globoko priklonil in odgovoril:

"Zadovoljen sem; odslej smo vaši služabniki. Princezinja, nočni zrak je oster. Tako ne morete potovati. V kateri sobi so vaša oblačila?"

Pokazala je s prstom. Eden izmed mož je vzel svečo in odšel z dvema drugima; vrnili so se takoj in nosili polne roke oblačil in drugih stvari. Prinesli so celo njeno mašno knjigo in srebrno razpelo, ki je viselo nad njeno posteljo, in usnjato skrinjico za nakit.

"Poiščite najtoplejši plašč," je rekel Hasan, "ostalo pa zavežite v one preproge."

Tako so morale odeje, ki jih je sir Andrej kupil onega dne od trgovca Georgiosa služiti kot potopne torbe za opravno njegove hčere. Cel v tej uri naglice in nevarnosti so mislili na njeno udobnost.

"Princezinja," je rekel Hasan in se priklonil; "moj gospod, vaš stric, vam je poslal draguljev ne majhne vrednosti. Ali je vaša želja, da jih vzamete seboj?"

Rozamunda ni odmaknila pogleda od obraza svojega umirajočega očeta in je odgovorila resnobno:

"Kjer so, tam naj bodo. Naj imam jaz posla z dragulji?"

"Vaša volja je meni ukaz," je rekel; "našli se bodo drugi za vas. Princezinja, vse je pripravljeno; čakamo vam na uslugo."

"Meni na uslugo? O Bog!" je vzklila Rozamunda z žalost-

nim glasom in še vedno strmela v svojega očeta, ki je ležal pred njo na tleh.

"Ne morem za to," je rekel Hasan, odgovarjaje na vprašajoče njene oči, in žalost je bila v njegovem glasu. "Ni se hotel umakniti; sam je zakrivil; v resnici si pa želim, da oni prokleti Frank ne bi tako silno udaril. Ako zahtevate, ga ponese mo z Vami; sicer pa je brez pomena, gospica, prikrivati resnico — oče umira!"

"Ne," se je oglasil sir Andrej s tal, "pusti me tukaj. Hči, ločiti se morava za nekaj časa. Kakor sem jaz ukradel Ajubu otroka, vzel je Ajubov sin meni mojega otroka. Hčerka, drži se svoje vere — da se zopet vidiva."

"Do smrti," je odgovorila.

"Bodite potolaženi," je dejal Hasan. "Ali ni Salah-ed-din zastavil svoje besede, da naj živi in umrje kot častilka križa, razun ako njena volja ali volja Alahova izpremeni njeno sloves? Gospica, opravimo na kratko radi vas samih in radi nas. Pojdite, služabniki, in odnesite sedaj te mrtve in ranjence."

Poslušni so ošli in oni trije so ostali sami. Tedaj je Rozamunda pokleknila poleg svojega očeta, s katerim se je šepetaje razgovarjala. Hasan se je obrnil v stran in si vrgel svoj plašč čez glavo in preko oči. Ni jih hotel motiti v bridki uri slovesa.

Ko je Rozamunda poslednjič poljubila očeta, se je sir Andrej nasmehljaj in rekel:

"Da, da, morda je tako za vse najboljše. Bog te bo varoval in njegova volja naj se zgodi. Pa pozabil sem. Povej mi, hčer, kateri?"

Zopet mu je zašepetala na uho in ko je pomislil za trenutek, je odgovoril:

"Morda imaš prav. Mislim, da je najpametneje. Zdaj pa blago-

glede ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti, vam odpuščam," je odgovoril stari vitez počasi.

Nato so se njegove oči uprle v obraz njegove hčere z onim tajinstvenim, vprašajočim pogledom in se zaprle.

"Mislim, da je umrl," je rekel Hasan. "Dobrotljivi Bog podeli mir njegovi duši!" In vzel je s stene belo oblačilo, ga razgrnil preko njega in pristavil: "Gospica, pojdimo!"

Trikrat se je ozrla Rozamunda na pokritega mrtvega očeta na tleh, sklenila svoje roke in se zgrudila, a le za hip. Kakor da bi ji neka misel šinila v glavo, naenkrat pobere meč svojega očeta, zbere vse svoje moči, se vzravna pokonci ter odide liki

glade ostalega pa imate prisego Saladinovo in mojo, dokler je v mojem varstvu. Oprostite radi tega, sir d'Arcy, nam, ki smo zgolj orodje Alahovo in umrte v miru."

"Jaz, ki mi je toliko treba opustiti